

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

S V M M A R I V M.

- 1 Substitutio facta plurib. habet locū, altero eorum decedente, in parte illa, nisi quis exierit, qui ex præsumpta mente substitutum excludat.
- 2 Liberos appellatio in conditionalib. filiam, & natos ex filia ad exclusionem substituti continet. Limitatur num. 16.
- 3 Si de liberis masculis in una testamenti parte fiat mentio, in alia de liberis simpliciter, quando masculinitatis repetitio sit facienda, & num. 17.
- Qualitatis repetitio quando fiat.
- 4 Persona qualitas semper repetita cōsetur in alia dispositione, in qua persona simpliciter repetitur: vide latius nu. 12. & 17.
- 5 Nepris, quod non concludat substitutum sub conditione, si sine liberis, quomodo procedat.
- 6 Substitutio fideicommissaria facta liberis solum postis in conditione valere non debet.
- 7 Substitutus, & is, cui sit substitutio, differre debent.
- 8 Agnatio, & familia p masculos, band per feminas conservat.
- 9 Regula, si vinco vincenem te, multo magis vinco te, locum habet etiam in substitutionibus, & procedit, quando sumus circa idem, vel eadem, vel maior ratio militat.
- 10 Dilecti magis censentur ij, qui tempore testamenti erant in rerum natura, quam nondum nati.
- 11 Condicio, si sine liberis, in substitutione facta inter filios masculos institutos, & inter se substitutos solum de masculis intelligitur ex præsumpta mente testatoris: & quomodo hanc præsumptam mens colligatur nu. 13.
- 14 Qualitas adiecta psonae in una orōne non cōset repetita in alia orōne, in qua de eadē psona mentio fieret, et minus si de alia.
- 15 Mens testatoris diversa præsimitur ex diversitate verborum.
- 16 Apparet id euidenter, quod ex coniecturis apparet.
- 18 Qualitas adiecta psonae expressa in sequenti oratione non dicitur in precedenti repetita.
- 19 Qualitatis repetitio quando facta censetur.
- 20 Liberi in conditione postis, quibus etiam fuit facta substitutio, dicuntur honorati, & maximā quando inter liberos, & ad conservationem agnationis plures substitutionum gradus testator fecisset.
- 21 Condicio, si sine liberis, an per ingressum monasterij deficiat ad exclusionem substituti.
- 22 Monasterium esse loco liberorum nullibi probatur.

E P I T O M E.

Liberorum appellatio non continet descendentes per feminam in substitutione facta filiis institutis hoc modo, & si vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis, eisdem substituitur alterū superuiuentem, & suos liberos, si testator filios masculos prætulit, & ex alijs dispositis appareat masculos descendentes feminis esse praeferendos testatorem voluisse. Et quando qualitas masculinitatis in conditione si sine liberis censetur repetita.

Condicio si sine liberis per ingressum monasterij ad fauorem substituti non deficit, quando substitutus est de liberis testatoris.

C O N S I L I V M C X I I I I.

VM super prima substitutione inter liberos Petri de Villars in eius testō facta, quae est fidei commissaria ad d.l. si ff. ad Treb. in praesentia consultatione sit in primis laborandū, pmitto p ueritatis enucleatione, eam duos distinctos casus, seu duo diuersa capita continere arg. eorū, q̄ dixit Bart. in l. 3. s. filius ff. de lib. & posth. Primum, q̄n alter ex filiis primo loco institutis sine liberis legitimis, & naturalib. decederet, fm q̄n liberi alterius ex filiis institutis sine liberis legitimis, & naturalib. decederent. Et in utroq; casu, vt verba substitutionis aperte demonstrant, superuiuens, & sui liberi substituti fuerūt, ordine tū successiuo ad no. per Bar. in l. Gallus §. quidā rectē, ibiq; alij ff. de lib. & posth. Primum casum, &

caput nō euenissecludo, qm̄ ambo filij instituti liberi decederunt, cum & Bartholomeus, eius filius liberi decederet adhuc superstitis reliquerit, & Antonius cohaeres liberis, cum quib. mortuus est habuerit. Et quis Ludouica eius filia nō sit de illis, de quibus substitō loquit, tū Nicolaus, q̄ monasterij capax ingressus est, dī esse de illis, qui faciunt deficere conditionē illā, si decederint sine liberis l. filius ff. cum quis gl. ff. de leg. 1. & ibi Paul. Cast. & alij. Legit quoad partes & personas ipsorum filiorum cohaerediti substitutionis condicio defecit, cū utroq; cum liberis masculis, & feminis decederit l. ex facto §. si quis rogatus, & §. pen. ff. ad Treb. l. 1. de cond. inter. & l. non est sine liberis de verb. sign. cum alijs. Secundus autē casus, in quo liberi superuiuens, eiusq; liberi substituti fuerūt, dī euenisse in persona duorum filiorum Antonij & Philiberi, & Ioānis, qui sine liberis post obitum Antonij patris sui decederunt. Et q̄ quis ad illorum portionem regulariter deberet dici vocati liberi Bartholomei, qui hoc in casu substituti sunt, & si adhuc Nicolaus, & Ludouica superstiti arg. l. si §. filii ff. de le. 2. l. Lucius §. Caio ad Treb. & Paul. Cast. & alios post Bar. in l. pen. C. de impube. & alijs substit. & in l. haeredes mei §. cū ita in materia fideicommissaria substitutionis ff. ad Treb. & Alex. in cons. 38. lib. 1. ubi si plurib. post illorū mortē facta fuerit substitō, & contingat aliquē, seu aliquos ex illis pluribus decedere, substitutus ad eius, vel eorū portionē admittitur, & non expectata oīum morte: tū hoc fallit, q̄ si superest psona, q̄ ex psumpta mēte substituti excluderet arg. l. i. & ibi Paul. & Cuna. C. de cond. inter. Soc. post Bar. in d. §. cū ita in 1. conclus. posita in fideicommissaria substitutione in 1. limitat. col. 13. per d. l. pen. per rōnem l. cū acutissimi C. de fideic. & l. gualiter cum autē C. de inst. & subst. sub cond. fac. & per eundē Soc. in cons. 249. li. 2. put Nicolaus in casu nostro est de ijs, q̄ ex psumpta mente liberos Bartholomei substitutos excludunt, ut pbatur ex ijs, q̄ doctores cōiter, maximē Alex. uolunt in l. si pater impuberes in 2. col. ff. de vulg. & pup. & refert, ac sequitur Soc. in d. §. cū ita col. 14. qui praeponunt eos, qui substituti de liberis testatoris, quique inter se ab intestato succedunt, esse de psonis, q̄ ex psumpta mente substituti excludant. Non possunt et liberi Bartholomei ex hac substitutione admitti, quia substitō facta liberis institutorū facta fuit p nomen collectiuū, & post mortē pluriū liberorum, q̄ sunt inuicē substituti ad ea, q̄ uolunt doct. cōiter in d. §. cum ita, & ibi Soc. in materia fideicommissaria in 2. conclus. col. 16. cum loq. ut igitur locus esset p̄dictae substitutioni, mors oīum liberorum Antonij debuit expectari. Sed cum duo tū sic decederint, & adhuc duo alij superstiti, res Ludouica, q̄ dī esse de liberis, arg. d. l. non est sine liberis, & Nicolaus, qui in monasterio professus est, & duobus est in hac consultatione tractandū. Primum, utrum liberi ex Ludouica Antonij filia nati comprehendantur illis uerbis, & casu, quo vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis & c. Secundo, posito, q̄ non comprehendantur, an Nicolaus, qui est de illis liberis, ingressus monasterium, si in eo permanferit, & decederit, dicatur sine liberis decedere, nec ne, ad exclusionē liberorū Bartholomei institutorum. In his duob. tota nra consistit consultatio.

Venio itaq; ad primum, in quo primo aspectu dicendū, q̄ liberi saltem mascululi ex Ludouica sint de liberis, qui condōnem illā, si sine liberis decederent, deficere faciant, q̄ liberi appellacione conditionib. filia testatoris, & nati ex ea ad substitutionem continētur l. 1. ubi casus C. de cond. inter. gl. 1. in d. l. non est sine liberis, libentius finitur.

inter se substituti sub dōne, si decederent sine liberis, & plati fuissent sororibus suis, quis hic casus et factus dubius sit, ut ex dictis multorum, qui tunc tenuerunt, constat d.l.1. & in d.l. cum auus cum simil. ergo secus erit dicendum, quod substitutio esset facta liberis, qui nec instituti essent, nec praelati filiabus testatoris. Et ultra predicta facit, quia maior exclusionis ratio militat in filiis institutis, quam in aliis liberis filiorum, cum filij tpe testamenti, & mortis testatoris extarent, liberi verò filiorum non arg. eorum, quae hanc in l. qui filiabus ff. de leg. 1. in l. si cognatis ff. de reb. dub. l. cum ita §. in fideicom. ff. de leg. 2. & l. si C. de verb. sign. ¶ Quarto sic arguitur, quod liberi filiorum primo loco institutorum non reperiuntur honorati ante substitutionem ipsius factam, quia ipsi solum positi sunt in condōne, ut ibi, & casu, quo vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis & c. ergo non datur vocati l. si quis sub condicione ff. si quis omis. cau. testa. gl. in l. Lucius la 2. ff. de hered. instit. cum alijs pro hac opinione cōi allegatis. Quo fit, ut ipsis non honoratis non potuerit fieri substitutio fideicommissaria, per quam onerarentur lab eo C. de fideic. Soc. in cons. 69. li. 3. cum simil. Quod aut ipsi facta fuerit substitutio fideicommissaria supra praesuppositum, & probatur ex verbis substitutionis, iuncta l. si ff. ad Treb. ac et quia si haec substitutio fuit compendiosa, ut ipsius uerba arguunt, iunctis not. per Bart. in l. Centurio ff. de vulg. & pup. post aditatem hereditatem, atque pupillarem aetatem habuit effectum fideicommissariae d.l. Centurio, ibique Bar. & alij, l. cum precipibus, & ibi doct. C. de impub. & al. substi. igitur haec prima substitutio liberis filiorum institutorum facta non debet ualere, nec effectum fortiri. ¶ Quinto si facta debet esse inter substitutum, & illum, cui fit substitutio, quis enim sibi meti substituti non potest l. sed si plures in ff. de vulg. & pup. arg. c. si de insti. & ca. si de iure patron. Sed in hoc casu liberi filiorum primo institutorum fuerunt ipsi meti substituti, ut ex verbis substitutionis colligitur, ergo substitutio fuit inualida. ¶ Sexto colligitur ex dispositis in testamento, quod testator per substitutiones factas animum seruauit agnationem non habuit, quod per masculos, & non per foeminas conseruaret, ut infra dicetur. Non possumus igitur dicere, quod ob agnationis conseruationem illa condō, si sine liberis, posita in prima substitutione debeat intelligi solum de masculis, cum tenentes fructum solum in hac ratione conseruandae agnationis principaliter se fundent. Quod aut testator agnationem conseruare non cogitauerit, constat ex secunda substitutione facta ambobus filiis de Camione, qui erat de agnatione, & si filiabus testatoris platus fuit: nam ipse fuit substitutus, si ambo filij, & sui liberi decederent sine liberis masculis, & foeminis. Ergo testator uoluit Camionem excludi posse, & debere a neptibus, pro illa substitutionem non fecit ad conseruandam agnationem, igitur nec aliam, sed quia sic illi placuit. Ex quibus infer, verum non uideri, quod si testator praelit masculos filiabus suis, multo magis neptibus ex filiis, quia neptes magis a testatore uir dilectae, quam filiae, cum neptes Camionem excludant, & Camio filias, quae et a neptibus excluduntur per regulam illam, si uinco uincente te, multo magis uinco te l. de accessionib. ff. de diuerf. & temp. praescrip. ¶ Predictis tamen omnibus non repugnantibus quemadmodum recte intelligenti non debent ob stare, fructum in puncto iuris uerius esse existimo, quod in hac substitutione facta iiberis illius filij, qui predecessit, de liberis alterius filij sub condōne, si decederent sine liberis, filij Ludouica nequeant dictam conditionem facere deficere, quin liberi Bartholomei substituti admitti possint. De Ludouica non est querendum, neque dubitandum, quia cum hic agatur

inter se substituti sub dōne, si decederent sine liberis, & plati fuissent sororibus suis, quis hic casus et factus dubius sit, ut ex dictis multorum, qui tunc tenuerunt, constat d.l.1. & in d.l. cum auus cum simil. ergo secus erit dicendum, quod substitutio esset facta liberis, qui nec instituti essent, nec praelati filiabus testatoris. Et ultra predicta facit, quia maior exclusionis ratio militat in filiis institutis, quam in aliis liberis filiorum, cum filij tpe testamenti, & mortis testatoris extarent, liberi verò filiorum non arg. eorum, quae hanc in l. qui filiabus ff. de leg. 1. in l. si cognatis ff. de reb. dub. l. cum ita §. in fideicom. ff. de leg. 2. & l. si C. de verb. sign. ¶ Quarto sic arguitur, quod liberi filiorum primo loco institutorum non reperiuntur honorati ante substitutionem ipsius factam, quia ipsi solum positi sunt in condōne, ut ibi, & casu, quo vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis & c. ergo non datur vocati l. si quis sub condicione ff. si quis omis. cau. testa. gl. in l. Lucius la 2. ff. de hered. instit. cum alijs pro hac opinione cōi allegatis. Quo fit, ut ipsis non honoratis non potuerit fieri substitutio fideicommissaria, per quam onerarentur lab eo C. de fideic. Soc. in cons. 69. li. 3. cum simil. Quod aut ipsi facta fuerit substitutio fideicommissaria supra praesuppositum, & probatur ex verbis substitutionis, iuncta l. si ff. ad Treb. ac et quia si haec substitutio fuit compendiosa, ut ipsius uerba arguunt, iunctis not. per Bart. in l. Centurio ff. de vulg. & pup. post aditatem hereditatem, atque pupillarem aetatem habuit effectum fideicommissariae d.l. Centurio, ibique Bar. & alij, l. cum precipibus, & ibi doct. C. de impub. & al. substi. igitur haec prima substitutio liberis filiorum institutorum facta non debet ualere, nec effectum fortiri. ¶ Quinto si facta debet esse inter substitutum, & illum, cui fit substitutio, quis enim sibi meti substituti non potest l. sed si plures in ff. de vulg. & pup. arg. c. si de insti. & ca. si de iure patron. Sed in hoc casu liberi filiorum primo institutorum fuerunt ipsi meti substituti, ut ex verbis substitutionis colligitur, ergo substitutio fuit inualida. ¶ Sexto colligitur ex dispositis in testamento, quod testator per substitutiones factas animum seruauit agnationem non habuit, quod per masculos, & non per foeminas conseruaret, ut infra dicetur. Non possumus igitur dicere, quod ob agnationis conseruationem illa condō, si sine liberis, posita in prima substitutione debeat intelligi solum de masculis, cum tenentes fructum solum in hac ratione conseruandae agnationis principaliter se fundent. Quod aut testator agnationem conseruare non cogitauerit, constat ex secunda substitutione facta ambobus filiis de Camione, qui erat de agnatione, & si filiabus testatoris platus fuit: nam ipse fuit substitutus, si ambo filij, & sui liberi decederent sine liberis masculis, & foeminis. Ergo testator uoluit Camionem excludi posse, & debere a neptibus, pro illa substitutionem non fecit ad conseruandam agnationem, igitur nec aliam, sed quia sic illi placuit. Ex quibus infer, verum non uideri, quod si testator praelit masculos filiabus suis, multo magis neptibus ex filiis, quia neptes magis a testatore uir dilectae, quam filiae, cum neptes Camionem excludant, & Camio filias, quae et a neptibus excluduntur per regulam illam, si uinco uincente te, multo magis uinco te l. de accessionib. ff. de diuerf. & temp. praescrip. ¶ Predictis tamen omnibus non repugnantibus quemadmodum recte intelligenti non debent ob stare, fructum in puncto iuris uerius esse existimo, quod in hac substitutione facta iiberis illius filij, qui predecessit, de liberis alterius filij sub condōne, si decederent sine liberis, filij Ludouica nequeant dictam conditionem facere deficere, quin liberi Bartholomei substituti admitti possint. De Ludouica non est querendum, neque dubitandum, quia cum hic agatur

de substitutione facta liberis de liberis filiorum primo loco institutorum, & ipsa non sit de liberis illorum liberorum, ut patet, sed de liberis filiorum hereditum institutorum, hoc est Antonij, sequitur, quod tale conditionem adiectam liberis quibus substituta facta fuit, non possit facere deficere. An autem ipsa Ludouica fecerit deficere conditionem, si decederent sine liberis, adiectam personis filiorum uel Bartholomei, & Antonij, frustra dubitari potest, cum Antonius eius pater habuerit et filios masculos, per quos conditio absque dubio defecit, & non per Ludouicam, quod presumpta mente testatoris substitutos excludere non potuit in casu, quo Antonius eius pater illam solam habuisset per ea, quae supra saepius repetita fuerunt. ¶ Modo quod liberi ipsius Ludouicae nequeant excludere liberos Bartholomei in effectu substitutos, multiplicitate ostenditur, & primo, nam sicut Ludouica eorum mater per se non potuisset excludere Bartholomeum patrum in casu, quo Antonius cum ipsa sola decedisset, & hoc ex presumpta mente testatoris, qui uoluisset presumere Bartholomeum institutum, & substitutum nepti esse preferendum, tum quia tam in institutione, quam in substitutione illum filiam suam praeulit, ut ex dispositis in testamento apparet, tum quia magis dilectus a testatore fuit, quam essent feminae descendentes, et ex quo per illum, & non per feminas nomen agnationis, & familiae suae conseruari poterat arg. §. ceterum Instit. de legit. agn. success. non facile §. cognationis ibi agnatio proprie vocatur, quod per mares contingit, l. iureconsultus §. i. ff. de grad. l. 1. §. sed & si seruus ff. de uentre & in pasci. colligitur ex ijs, quod supra dixi post Paul. de Castr. in d. consil. 79. Ita nec filij Ludouicae, qui sunt de aliena familia, & agnatione, debent excludere liberos Bartholomei de agnatione, & familia testatoris, quos et testator pariter filiabus propriis, & earum liberis praeulit. Quibus adde, quod filiabus suis testator non solum masculos filios, illorumque liberos praeulit sed extraneum quoque, hoc est Camionem ex fratre nepotem, quem cum liberi masculi nati ex filiis testatoris excludant, filias igitur et minus dilectas excludunt, quod quia si unico uincente te multo magis uinco te l. de accessionibus ff. de diuer. & temp. praescrip. quae regula in casu non reperitur limitata, & procedit, quoniam sumus circa idem, atque eadem, uel maior ratio in utroque militat, Bar. in d. l. de accessionibus, Cyn. in aut. thelicet C. de natur. lib. Nos autem sumus circa eandem hereditatem, eademque, immo maior ratio militat, quia liberi uincunt ex dispo. testatoris, & ex eo, quod sunt de liberis: quae ratio militat et quoad filias feminas testatoris, ut a liberis filiorum excludantur: Inferitur itaque, quod si liberi filiorum institutorum excludunt filias, debent etiam neptes, suosque liberos excludere, arg. l. si uia matre C. de bono. mater. si. n. de quo magis videtur inesse, & inest, ergo & de quo minus, auth. multo magis C. de sacrosan. eccles. & C. de episc. & cleric. ac et quia testatoris filiae magis dilectae censentur, quam neptes, & illarum liberi, qui tempore testamenti nondum erant in rerum natura arg. l. qui filiabus ff. de leg. 1. cum ita §. in fideicom. de leg. 2. & l. si cognatis ff. de reb. dub. ¶ Secundo principaliter pro hac opinione considero, quod in casu prima substitutionis factae filiis masculis institutis si euenisset alteri decedisset cum filiabus feminis dumtaxat, illarum patrum suum a substitutione ex coniecturata mente testatoris non excludisset, quis dicerent de liberis d. l. i. C. de condi. inst. cum alijs: Et pro illa conditio, si sine liberis appositae substitutioni factae inter filios masculos institutos, & inter se substitutos debet intelligi de liberis masculis, & non de feminis, ut colligitur ex ijs, quae habentur in d. l. ubi Paul. C. de alij, & Soci.

in d. l. cum annis col. 61. uers. quartus casus cum alijs pluribus ad hoc supra allegatis. Hae igitur qualitas masculinitatis in illa conditione subintellecta debet dici repetita et in eademmet conditione, quatenus illa se ad liberos filiorum refert, tum quia quod eadem persona repetitur, debet dici cum eadem qualitate repetita, Bar. in l. si ita stipulatus §. grifogonus col. vii. ff. de verb. obl. tum quia quoniam plures personae sub eadem oratione comprehenduntur, atque reguntur ab eodem verbo, qualitas expressa, uel subintellecta in persona prius nominata debet dici in alia persona repetita, Bar. in l. si §. Caio ff. de fund. instr. & in l. in repetendis ff. de leg. 3. & facit quod uoluit Dec. in consil. 170. col. 3. uers. septimo. Et igitur, perinde ac si dictum fuisset, & casu quo unus ex his, & sui liberi decederent sine liberis masculis legitimis, & naturalibus substituit superuiuentem, & suos liberos. Quod si ita dictum esset, proculdubio Ludouica, cum quod liberi non possent facere deficere illam conditionem ad exclusionem liberorum Bartholomei, ergo &c. ¶ Quod autem conditio, si sine liberis, appositae priori substitutioni tam filiis, quam liberis illorum factae intelligatur de liberis masculis per masculum descendendum, tam, colligitur potest euidenter ex multis coniecturis, ex quibus euidens mens testatoris colligitur, arg. l. licet imperator ff. de leg. 1. iuncta d. l. i. C. de condi. inst. Prima coniectura est, quia masculos descendentes, ac et collaterales de agnatione praeulit filiabus propriis, ergo et nepotibus, & illarum filiis saltem descendentes masculi debet dici praeulit, arg. l. d. l. si uia matre. Alia est coniectura, quia uerisimiliter, immo necessario dicendum est, quod conditio, si sine liberis, simpliciter appositae substitutioni factae Camioni de filiabus testatoris, intelligatur, atque interpretari debeat, ut solum liberos masculos Camionis comprehendat, alioquin sequeretur, quod testator filias feminas Camionis, qui non sunt de proprietate testatoris successione, cum sint collaterales, & sic extranser. §. ceteri Instit. de here. quali. & diff. filiabus propriis praeulit, quod quod inhumanum, & absurdum esset dicere, neminem latet, arg. l. c. acutissimi C. de fidei. com. & d. l. cum annis: Cum itaque in dicta tertia substitutione sub illis uerbis, si decedat sine liberis, solum masculi comprehendantur, id est dicendum est de positum in prima substitutione, ueluti supra quoque probatum fuit. Tertia coniectura colligitur, quia in secunda substitutione facta de Camione nepote testator dixit, si ambo decederint sine liberis masculis, uel feminis, in prima uero, & tertia dixit simpliciter, si sine liberis, et quo apparet ipsum uoluisset conditiones expressas differenciare, & in prima, & tertia solum masculos, & non feminas sub illis uerbis sine uoluisset comprehendere, tum quia si feminas quoque uoluisset comprehendere, hoc utique expressisset, sicuti fecit in secunda substitutione, & cum non expressisset, dicendum est ipsum noluisse comprehendere, arg. d. l. vnica §. si autem C. de cadu. toll. cad. aut. diencia de dec. l. si seruus §. non dixit pro ff. de acq. re. l. sed & si sine §. sed quod ff. de minor. c. nonne descripti. & in terminis ita ponderat Soc. in consil. 227. col. vii. l. 2. Anan. in consil. 22. Alex. consil. 38. l. i. 6. & Arch. in consil. 113. cum similibus, tum quia si subintelligeret repetita illa qualitas masculinitatis, & femininitatis, esset contra theoricam Bart. & aliorum in l. si §. Caio ff. de fund. instr. in l. Iulius paulus ff. de cod. & dem. & in d. l. si ita stipulatus §. grifogonus cum similibus, ubi qualitas expressa uni personae adiecta in una oratione non censetur in alia oratione repetita, in qua fieret mentio de eadem persona, & minus si de alia, & diuersa persona, put in casu nostro factum fuit: nam in prima substitutione sub positum fuerunt expressi liberi unius, & suorum liberorum, in secunda liberi ambo filiorum, & eorum liberorum, in tertia lib.

Camionis, q̄ oēs diuersæ p̄sonæ censent, argō
q̄ uolunt doc. post Bar. in l. cōmodissimē ff. de
p̄stib. l. i. nāq; unius diuersi sūt à liberis am
tū ē quia si in prima, & tertia p̄dōne appel
latur liberorum subintelligeretur de masculis, &
feminis, ueluti propria uerborum innuit significa
tione. d. l. i. & d. l. non est sine liberis, profecto in
secūda p̄dōne frustratorie fuisset expressum
de masculis, & feminis, q̄a satis fuisset dicere, si de
p̄stib. sine liberis simpliciter: q̄ non est dicendū,
q̄ si q̄ ff. de lega. i. cum similib. Cum ergo uerba
masculis, uel feminis debeant aliquid operari,
quid est ea fuisse appōita, ut ostēderent men
tem testatoris, qualis in prima, & secūda p̄dōne fue
rit. Labeo ff. de supel. lega. nam q̄ ex diuersi
fuerunt diuersitas mentis testatoris colligi
tū praeferim cum hoc in casu inter primam, &
secundam substitutionem diuersa ratio appareat:
primam per existentiam liberorum agitur de
excludendo liberos, & descendentes substitutos, in
secunda de excludendo extraneos, hoc est collatera
les, sicut ascendentes, argum. d. l. cum acutis
de clarissimi iuris est. ¶ Ex praedictis, pluribus
q̄ ad fauorē liberorū Bartho. possent cōfi
rari, cādo ab hac opinione recedendū nō
est, tamen teste testatoris, q̄ euidenter ex plurib.
conuincitur liberi nati ex femina descendere nō
debent liberos masculos de agnatione, & familia
excludere, quin post mortem filiorū ma
sculorum Antonij, si decesserint sine liberis, debeant
substitutione admitti liberi masculi Bartholo
mae hereditatem testatoris, non obstantib. libe
ratoribus. ¶ Quae sentia ut clarior appareat, addu
citur p̄terea iam r̄deō: & in primis nō obstat,
uerum appellatio in p̄dōnibus ē liberos, ac
descendentes p̄ filiam femina comprehendit, glo.
non est sine liberis cum alijs, nā hūc motiuo
cum primo q̄ hoc uerū esse, attenta propria uer
borum significatione; at q̄ de p̄ia testatoris men
te apparet, secus esset: nam tunc solum liberi de
scendentes ex masculis continentur: & hoc est, q̄d
in terminis dicere tex. in d. l. i. C. de cond. in
test. casus. In occurrenti uerō q̄stione ex multis
conuincitur, de quib. dictum est, q̄ testator in
prima substitutione adiecta appellatione li
berorum solum de masculis, & non de feminis uo
uelligere, ergo motiuū hoc facile cessat. Præ
ter ueluti fuit ostensum, qualitas masculinitatis,
necessario subintellecta est in p̄dōne, si sine libe
ratoribus illa se ad filios institutos refert, debet
repetita in eadē p̄dōne, in q̄ tum se refert ad li
beros, quib. ē facta fuit substitutio: ergo
ex filia non debet appellatione liberorū cōpre
hendi. Non obstat s̄m argū, q̄d prima fronte uir
dum dicebat, q̄ qualitas adiecta p̄dōni appo
nitur secunda substitutione facta de Camione, ut
colligatur de masculis, & feminis, debeat dici re
petita in p̄dōne primæ substitutionis, quia sic pro
significatio illorum uerborū simpliciter, si sine
liberis conseruaret, arg. d. l. i. & d. l. non est sine libe
ris similib. Primo nāq; motiuū pōt euitari, q̄ p̄
cederet regulariter, & in dubio, q̄ nō appa
ret de p̄ia testatoris mente: secus si de ea appare
re uideretur d. l. i. & argu. l. nō aliter ff. de leg. 3. Ap
paret autē uidenter d. l. q̄ per coniecturas apparet,
q̄ in casu nostro multipliciter apparet, ut supra
fuit argu. licet Imperator ff. de lega. i. & h̄
d. l. i. ubi ego dixi, in rub. extra de p̄bar. Secū
do, q̄ qualitas adiecta p̄sonæ, uel rei in una

oratione non censetur in alia repetita, Bar. in d. l. se
iæ §. Caio, in d. l. in repetendis, & in d. §. grifogonus.
Tertio qualitas adiecta uni p̄sonæ in una oratione
non censetur repetita in altera p̄sona expressa in alia
oratione, ut colligitur ex uerbis Bart. in l. iulius pau
lus ff. de cond. & demon. sed p̄sonæ liberorū in pri
ma p̄dōne sunt diuersæ à p̄sonis liberorū in secūda,
argu. nota. p̄ Bart. & alios in d. l. cōmodissimē, & su
pra dixi, ergo & c. Quarto r̄deō, q̄ licet qualitas
adiecta in prima dispositione quæque possit dici in
sequenti repetita, ut per Bar. in d. l. i. §. Caio, & in
d. §. grifogonus, & in dict. l. in repetendis, & p̄ Arc
timin. conli. i. qui in his terminis loquuntur, tū qua
litas adiecta p̄sonæ expressa in sequenti oratione nō
debet in precedenti oratione, seu dispositione dici
repetita: Ratio est, q̄a p̄cedentia magis influunt
in sequentia, q̄ sequentia in p̄cedentia, ueluti in no
stris terminis uoluit Bar. in laua ff. de p̄d. & demō.
qui dicit maioris efficaciae esse p̄cedentia ad sequē
tia, q̄ ē 3. Quinto, et ultimo dico, q̄ qualitas exp̄s
sa, & adiecta uni p̄sonæ in una oratione censetur in
alia oratione repetita, in qua de eadē p̄sone fit mē
tio, q̄n eadē repetitionis ratio militat, secus si diuer
sa Bart. in d. §. grifogonus in pen. col. ibi oppo. hic,
& argu. nota. per ipsum in l. 3. §. filius uerf. uenio ad
quartū ff. de libe. & posth. & in l. talis scriptura in fi.
& in l. licet ff. de lega. i. sed alia militat ratio in pri
ma substitutione, q̄ in secūda, q̄a in illa agitur de exclu
dendo liberos substitutos, in secūda de excludendo
Camionem, & suos liberos collaterales; ideo nil mi
rū, si p̄dō illa, si sine liberis masculis, & feminis nō
pōt dici in prima substitutione repetita, ubi de libe
ris simpliciter mentio fit: q̄n facilius collaterales, q̄
descendentes testatori ab illius hereditate excludū
tur. ¶ Non obstat tertium, & quartū argū, q̄ ad idē
tendunt, q̄ ex quo liberi Antonij post eorū patrē
non reperiuntur honorati, non potuit ēt ipsis per fi
deic. substitui arg. lab eo C. de fideic. Propierea illa
opinio doctorum uolentium, q̄n pluribus liberis
masculis institutis facta fuit inuice substitio in casu,
quo unus ex eis sine liberis decesserit, & p̄tingat al
terū cū filia femina decedere, nihilominus sup̄stes
substitutos admittit, q̄n filia p̄dōne illam, q̄ de libe
ris masculis tū intelligit, non facit deficere, nō po
terit procedere in casu, quo liberis non honoratis
fuisse facta substitutio, sed solū, q̄n hi fuissent ho
norati per regulam supra positam; Quia praedictis
rideri pōt, q̄ in hoc casu nō solū testatoris filij fue
rūt honorati, sed ēt eorū liberi, quib. substitutio fa
cta fuit, & ideo rectē ijs de iure substitui potuit.
20 Quod autē p̄ liberi filiorum institutorū fuerint ho
norati, & uocati, haud simpliciter in p̄dōne positi,
demonstratur, nam ultra q̄ ipsi fuerint in p̄dōne po
siti, p̄p quod tacitē inuitati sunt, aut certē inter eos
dē referuatum ius succedendi ab intestato arg. d. l.
Lucius la 2. l. filiusfam. §. cum quis iunctis ibi nota.
per Paul. de Castr. ff. de lega. i. illis ēt testator fecit
substitutionem de liberis alterius filij testatoris, ut
in testō, ibi & casu, quo unus ex ipsis, & sui liberi
decederent sine liberis & c. eisdem substituit alterū
superuiuentem, & suos liberos; Noto illam dictio
nem eisdem, q̄ in uno tū uerificari non pōt, sed in
pluribus l. si ff. ad Treb. l. ubi numerus ff. de testib. &
arg. l. i. §. cum qui ff. de postulan. & eorum, q̄ dixit
Bart. in l. talis scriptura ad fi. ff. de lega. i. Quo fit, ut
dicantur honorati, atq; uocati, ut fuit sentia Bar. in l.
Centur. ff. de vul. & pup. & hoc maximē uerū esse di
ces, q̄n testator inter liberos, & ad conseruationem
agnationis plures substitutionis gradus fecisset: nā
ex his simul iunctis liberi positi in p̄dōne dicent ēt
honorati

honorati, & uocati: ita intelligo, & saluo id, qđ uoluit Petrus de Ancha, in consi. 70. Philippum & c. arg. d. l. cū acutissimi, qui dixit ita limitari gl. cōiter approbatam in d. l. Lucius la 2. & illud d. l. Petri ut supra saluatum sequitur Alex. in consi. 64. lib. 3. itaq; ego alias cōsulendo Ancha. saluabam, q̄uis aliqui, inter quos fuit Soc. illum impugnare conati fuerint: sed ipsi non loquuntur, q̄n, ultra q̄ liberi essent in conditione positi, et grauati essent, seu illis facta fuisset substitutio. Et his tribus, de quib. dixi cōcurrentib. intelligo et, & saluo illud, qđ uoluit Bar. in d. l. Cetero, quē sequutus est Alex. in d. consi. 64. Pro qua opinione So. in d. l. cū auus circa si infinita allegat, & est expresse de mēte sua, q̄ liberi positi in cōditione, quib. testator substitutionē fecit, dicatur inuitati, & honorati, concurrētibus aliis coniecturis: quarū una cōiectura est, q̄n testator inter ipsos liberos, & ad cōseruationē agnationis suae plures fecisse substitutionū gradus, arg. d. l. cū acutissimi. Plures aliae possunt colligi cōiecturae: et ex ijs, q̄ supra diximus, arguēdo pro parte liberorum substitutorū, ex quib. dicta in tertio, & quarto argō facile cessat. ¶ Non obstat argm̄ quintū in ordine, q̄n uerū est, liberos testatoris fuisse ipsi libris eiusdem substitutos, non tñ illi liberi substituti illimet sunt, qui bus substitutio facta fuit, sed alij: uerba nāq; substitutionis primae aperte demonstrant, q̄ eueniente casu, quo liberi alterius filii decederēt sine liberis tūc liberi alterius filii testatoris substituti dicerent, & sic non idē. ¶ Vltimum quoq; motiū non aduertatur, qđ ualde coloratum vī, dum consideratur, testatorem substituisse non ratione cōseruationis agnationis, sed potius maioris dilectionis, uel sui uoti adimplendi causa, argu. l. i. C. de sacros. eccle. Nā huic argō primo rādetur, q̄ & si filiae filiorum testatoris, q̄ sunt de liberis illius, excludant Camionem, suosq; liberos, nō tñ sequitur inde, qđ dicta neptes excludere possint filias testatoris ex illa regula, si uinco uincēt te & c. q̄ nō procedit, qđ diuersa ratio militat, Cyn. in aath. licet. C. de natur. lib. quē refert, & sequitur Bar. in d. l. de accessionib. sed alia militat ratio in Camione, alia in filiabus testatoris, neptes. n. hoc est filiae filiorū testatoris Camionem excludunt, q̄a censerī nō debet, testatorem uoluisse p̄ferre extraneum propria successione descendētium masculorū, seu foeminarum d. l. cū acutissimi, at non excludunt filias testatoris, q̄a & ipsae sunt de descendētibus, & sic de p̄pria successione testatoris, eiusdemq; sunt sexus, priores tñ gradu, & sic p̄ferēde neptib. uel saltē simul admittēda, q̄n ex diuersis sunt parentib. §. cum filius insti. de hered. q̄ ab intesta. auth. in success. C. de suis, & legi. & in §. j. in auth. de her. ab intesta. cū simi. ¶ Et si diceres, quare Camio afertur filiabus testatoris, nō aut neptibus? Rāde ri pōt hoc cōtingere, quia testator sic uoluit, atq; optima ratione: filiabus namq; prouidit expresse disponendo, & illis dotes relinquendo, ac et eas substituendo in casu, quo Camio sine liberis decederet: neptibus uero, alijsq; descendētibus foeminis nihil expresse reliquit, neq; eas in aliquo honorauit, p̄terea illarum immemor uideretur, de ijs saltem in condōne mentionem fecit in casu, quo ambo filij sine liberis decederēt. Neq; ob hoc cēset illas honorasse, l. si qs sub condōne. ff. si qs omīf. ca. test. sed id dūtaxat eis seruasse, qđ lex illis p̄cedit, hoc est ab intestato successione d. l. Lucius la 2. qđ ius testator auferre noluit, ne eas odio p̄sequi uideret, ut in simili colligit ex ijs, q̄ ponit Soc. in d. l. cum auys in 3. q. & odiū nō potuit cadere in neptes testatoris nondū natas, arg. l. si quis in suo §. legis. C. de inoili.

testam. ¶ Adde, q̄ ex multis coniecturis colligit, testatorem noluisse liberos natos ex foemina descendentes, sicut nec foeminā ipsam posse liberos suos mafculos a suis filijs descendentes excludere. ut supra dictū fuit, q̄ coniectura in filiabus testatoris non militat, q̄a licet uoluerit neptes suas debere Camionē excludere, non tñ apparet ipsum uoluisse, illas esse filiabus p̄ferēdas, ut ex p̄dictis colligitur. Cū itaq; diuersa inter eos ratio militet, cessare debet argm̄ illud, si uinco uincēt te, multo magis uinco, tei: & hac ratio colligitur ex tex. cum ibi not p̄ gl. in ca. theoritate de concess. p̄ben. p̄ q̄ glo. & doct. ibi apparet, regulam illā si uinco uincēt te multū decipere, & facile subueri posse. Et hac quoad primam q̄stionē satis superq; dicta sint. ¶ Capio nūc secundā hāstionē, ¶ vtrū Nocolaus ingressus monasterium dicatur sine liberis decedere ad effectū, ut illa conditio si sine liberis deficiat, uel saltē habeatur p̄ nō adiecta, & nō scripta fauore monasterij, ut ad ipsum bona pueniant excluso substituto? Et cū supra fuerit conclusum, Nicolāū ipsum fuisse a testatore uocatū, & honoratū, q̄a liberi filiorū testatoris non fuerunt simpliciter in adōne positi, indubitatē uerū esse vī, q̄ Nocolaus p̄ ingressum religionis non dicat sine liberis decēssisse, uel q̄ illa dōnalis substitutio p̄ nō scripta habeatur fauore monasterij, & uitae cōtemplatiue, ne grauati per fideiā contemplatiua retrahantur, ut est tex. clarus in c. in p̄sentia de p̄ba. ibiq; doct. cōiter, & idē probatur in §. sed & hac p̄sentia in auth. de sanctis. epist. auth. nisi, ibiq; docto. C. ad Treb. hī in auth. ingrelli, & in authen. si qua mulier. C. de sacros. eccle. & in c. si qua 19. q. ult. & ita per plura argumēta p̄sultit in nostris terminis Alex. in consi. 121. col. 4. lib. 2. ¶ Attā in casu, de quo agitur, triam sniam magis probandā dixi considerans principaliter, q̄ liberis deced. nō sine liberis substituti fuerunt liberi, & descendentes ipsius testatoris: Quo fit, ut dispositio d. c. in p̄sentia, & d. §. sed & hac p̄sentia cum simil. locū sibi in hoc casu non uendicet, ut uoluit Bal. in d. auth. nisi rogati, quē refert, ac sequitur Alex. in d. consi. 121. col. 4. uerū in hac partem & c. qui licet substituti ad fauorē monasterij consuluerit, tñ ipse inquit, q̄ si substitutus esset de liberis testatoris, monasterio loco liberorū non haberetur, seu non faceret adōnem illā haberi p̄ nō scripta idē uoluit, & sequitur Soc. in l. cum auus col. 24. & 25. in uerū. p̄terea filij ibi fm̄ corollarium ff. de cond. & demon. ubi p̄t plures, quos inferius allegat in col. 78. in uerū. circa secundā hoc expresse uoluit, non n. monasterio loco filiorū hī, nec adōnem facit deficere, q̄n agitur de excludēte liberorū testatoris substitutorū: ne contingat liberos substitutos a monasterio excludi, cessat interpretatio, seu p̄uisio d. c. in p̄sentia, & d. §. sed & hac p̄sentia, sicut cessare dī, q̄n aliud monasterium esset substitutū, ne priuilegiatus suo priuilegio & aq̄ue priuilegiatum utatur, arg. corū. que hīr p̄ Bar. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccle. c. cū causam de p̄ben. & hī in d. §. sec. & hac p̄sentia ti circa fi. & per glo. & docto. in d. c. in p̄sentia. Et quo infertur, q̄ si q̄n ecclesia, uel pia causa est substituta, locū non habet dispositio d. c. in p̄sentia cū alijs, idē igitur, uel magis dicendum est, q̄n filij, uel liberi testatoris fuerūt substituti: nā magis aut certe pariter preponderat fauor liberorū, q̄ p̄e causa, uel ecclesia, argu. eorū, q̄ leguntur in c. qui cumque 17. q. 4. Et ad p̄positū uideant plura, q̄ in simili adducit, & cōsiderat Soc. ad ostendēdū causam filiorū, & liberorū fauorabiliore esse, q̄ causam ecclesie, & fm̄ ideo illi p̄ferēda, in d. l. cū auus col. 24. in uerū secundū.

corollariū. ¶ Nocolaus ingressus monasterium dicatur sine liberis decedere ad effectū, ut illa conditio si sine liberis deficiat, uel saltē habeatur p̄ nō adiecta, & nō scripta fauore monasterij, ut ad ipsum bona pueniant excluso substituto? Et cū supra fuerit conclusum, Nicolāū ipsum fuisse a testatore uocatū, & honoratū, q̄a liberi filiorū testatoris non fuerunt simpliciter in adōne positi, indubitatē uerū esse vī, q̄ Nocolaus p̄ ingressum religionis non dicat sine liberis decēssisse, uel q̄ illa dōnalis substitutio p̄ nō scripta habeatur fauore monasterij, & uitae cōtemplatiue, ne grauati per fideiā contemplatiua retrahantur, ut est tex. clarus in c. in p̄sentia de p̄ba. ibiq; doct. cōiter, & idē probatur in §. sed & hac p̄sentia in auth. de sanctis. epist. auth. nisi, ibiq; docto. C. ad Treb. hī in auth. ingrelli, & in authen. si qua mulier. C. de sacros. eccle. & in c. si qua 19. q. ult. & ita per plura argumēta p̄sultit in nostris terminis Alex. in consi. 121. col. 4. lib. 2. ¶ Attā in casu, de quo agitur, triam sniam magis probandā dixi considerans principaliter, q̄ liberis deced. nō sine liberis substituti fuerunt liberi, & descendentes ipsius testatoris: Quo fit, ut dispositio d. c. in p̄sentia, & d. §. sed & hac p̄sentia cum simil. locū sibi in hoc casu non uendicet, ut uoluit Bal. in d. auth. nisi rogati, quē refert, ac sequitur Alex. in d. consi. 121. col. 4. uerū in hac partem & c. qui licet substituti ad fauorē monasterij consuluerit, tñ ipse inquit, q̄ si substitutus esset de liberis testatoris, monasterio loco liberorū non haberetur, seu non faceret adōnem illā haberi p̄ nō scripta idē uoluit, & sequitur Soc. in l. cum auus col. 24. & 25. in uerū. p̄terea filij ibi fm̄ corollarium ff. de cond. & demon. ubi p̄t plures, quos inferius allegat in col. 78. in uerū. circa secundā hoc expresse uoluit, non n. monasterio loco filiorū hī, nec adōnem facit deficere, q̄n agitur de excludēte liberorū testatoris substitutorū: ne contingat liberos substitutos a monasterio excludi, cessat interpretatio, seu p̄uisio d. c. in p̄sentia, & d. §. sed & hac p̄sentia, sicut cessare dī, q̄n aliud monasterium esset substitutū, ne priuilegiatus suo priuilegio & aq̄ue priuilegiatum utatur, arg. corū. que hīr p̄ Bar. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccle. c. cū causam de p̄ben. & hī in d. §. sec. & hac p̄sentia ti circa fi. & per glo. & docto. in d. c. in p̄sentia. Et quo infertur, q̄ si q̄n ecclesia, uel pia causa est substituta, locū non habet dispositio d. c. in p̄sentia cū alijs, idē igitur, uel magis dicendum est, q̄n filij, uel liberi testatoris fuerūt substituti: nā magis aut certe pariter preponderat fauor liberorū, q̄ p̄e causa, uel ecclesia, argu. eorū, q̄ leguntur in c. qui cumque 17. q. 4. Et ad p̄positū uideant plura, q̄ in simili adducit, & cōsiderat Soc. ad ostendēdū causam filiorū, & liberorū fauorabiliore esse, q̄ causam ecclesie, & fm̄ ideo illi p̄ferēda, in d. l. cū auus col. 24. in uerū secundū.

in parolam. ¶ Secundo predicta corroborantur
perponendo, liberos filiorum in nostris termi-
norum honoratos, sed solum positos in pōne fuisse,
magis probem p supra adducta) nam
arguitur, dispositio d.c. in pōntia, & d. §.
habet pōntia est exorbitans, & p iuris regulas,
patet. & pōntia Abb. Anto. Decius,
alijs in fin. glo. d.c. & in auth. nisi rogati. C. ad
ergo solum in casu suo locū habet, neq; ex-
nem recipit. c. q. a iure de reg. iur. in 6. l. i. ve-
de uiro. i. solum matrimonio. Sed dispositio il-
iurum procedit in casu, quo filius honora-
gramus monasteriū fuisset ingressus, locū
ibi non uendicabit in filijs positus tñ in pō-
monasterium ingrederentur. Hoc argō in si-
monasterio docto. in d.c. in pōntia ad aliud p-
cedens tñ plus stringit. ¶ Tertio confide-
dispositio d.c. in pōntia, & d. §. sed & hac
fundata est in illa ratione, ne grauius per fi-
uita cōtemplatiua retrahatur. Anto. Abb. &
d.c. in pōntia. Ex quo inferitur, q si quis ante
ultimū fidei. iam esset ingressus monasteriū, si
in casu, de quo agitur, euenit, substitutus non
intererit, quia cessaret rō, de qua supra, ut sen-
tetur in d.c. in pōntia. ibiq; Modernis. col. 5. i.
pōntia q monasterium sit loco liberorum,
ibi pōntia fm Bal. in l. filium col. 1. ff. de his,
qui sunt, vel alij. iur. & in d. auth. nisi rogati, ubi
Barth. Dec. & alij in d.c. in pōntia. Nec obstat
d.c. in pōntia inductus fm Imol. in notab.
quia text. ibi non dicit monasterium ha-
re liberorum, sed loquendo de ingresso in-
pōntia herede non dē decedere, qui sibi mo-
nasterium instituit: q inter se differunt, ut
causam patet. Dicit ē Barth. in d. auth. nisi rogati,
q Alexand. & in auth. si qua. C. de sacros. eccles.
monasterium loco liberorū non hē, sed dē esse
modo in vniuersum succedat fm Alex. in
auth. nisi rogati. Quod verū esse arbitror, si ingre-
monasterium sibi heredem instituat, ut cla-
re ille rex. Idem, q monasteriū non sit de libe-
pōntia Alexand. in d. consil. 121. ¶ Ex pōntia
illud tollitur, q fauore monasterij, & ne vi-
cōtemplatiua impediatur, monasterium exclu-
substitutum sub pōntia, si filius haeres institutus
esset sine liberis; cum illa pōntia, imo pōntia
pro non scripta, & non adiecta habeat
& d. h. c. pōntia. Nam, ut dictum est, illud absq;
non procedit, ut qñ ageretur de fauore alterius
causae, vel ecclesiae substituta, & idē, ac fortius
heri testatoris forent substituti p pōntia, q
non repetit, neq; super hoc articulo ulterius
pōntia, q ex iam dictis satis cōstat, liberos Bartho-
mei substitutos esse amittendos ad bona testato-
is morte tñ naturalem Nicolai in monasterio
pōntia, si pōntiamus monasteriū salte in cōi el-
orum capax, argō l. i. tatus. §. Cornelio ff. de iu-
fici. Alioquin dies fidei commissi, & substitutio
iam venisset, ut concludunt docto. cōiter in d.c.
pōntia, & plenē tradit insignis pceptor meus
d. c. i. auus in 9. q. col. 7. cū trib. seque. Alex.
col. 7. col. 1. & 8. l. 2. & in cōf. 23. lib. 1. Laus Deo.

SYM M A R I V M.

in fin. si sine filiis, quando in masculis tantum, & quando
in feminis uerificetur, & num. 16.
monasterium quando feminas quoq; contineat: & quid
in conditione, & num. 17. 18. & 19.
monasterium sub signo masculino expressum in dispo-
sitione comprehendit improprie femininum.

- 4 Masculinitatis qualitas quando in conditione illa, si sine filiis, repetita presumatur, & num. 6. 8. 14. & 22.
- 5 Familiarū honor, et decus diuitis cōseruant, et egestate pēunt.
- 6 Filium qui dicit, intelligit masculum.
- 7 Inhabilitas medijs operatur extremi inhabilitatem.
- 8 Ut supra: H. ec uerba, & si milia quomodo fient repetitiuē.
- 9 Reiterata sepius uerba quid operentur.
- 10 De filiabus testatoris ad nepotes quando non fit arguendū in substitutionibus, ad illarum exclusionem, & num. 15. & 20.
- 11 Neptis ex filio quando conditionem illam si sine filiis ad exclusionem substituti faciat deficere, & quando non.
- 12 Qualitatis repetitio quando facta non censetur, & num. 22.
- 13 Neptis magis, quam filia a testatore dilecta presumitur.
- 14 Testatoris dispositio secundum statuta interpretatur.
- 15 Masculinum quando feminas quoq; contineat.
- 16 Conditio uoluntaria quandoq; improprie etiam uerificatur.
- 17 Dispositio excludens feminas qñ odiosa, & qñ fauorabilis dicatur, & qñ excludit filias nepotes quoq; censetur excludere.
- 18 Dispositio excludens feminas per masculos multiplici ratione inducta est, & non unica agnationis cōseruande.
- 22 Repetitio qualitatē non fit in dispositione onerosa, & odiosa.

E P I T O M E.

Substitutio facta filiis institutis cum conditione, si filij masculi decederent sine filiis legitimis, & naturalibus, expirat existentia filiarū foeminarū, quando collaterales testatoris extranei, & remotiores essent substituti, propter quos illa filia a statuto non excluderetur: quamuis filias proprias testator in institutione propter filios masculos, & in substitutione propter substitutos omnino excluderet, illis de dote duntaxat prouidendo, & maximē si testator sapius illa conditionem absq; masculinitatis qualitate in suo testamento expresserit.

C A S V S C O N S I L I I.

Bartolomeus unicū habens filium masculinum Ioannotium illum heredē instituit, siq; ipse sine filiis legitimis, & naturalibus decederet, ei vulgariter, pupillariter, & per fideic. substituit Raphaelē, & eius filios, & descendētes mascululos legit. & naturales pro una dimidia, & p alia filios, & descendētes Amphrionis, Cum onere, q substituti filiabus ipsius testatoris, quib. & cuilibet ipse iam testator in dicto testō florenos ducentos dotis noīe legauerat, alios ducentos florenos amplius nuptiarum tpe pro ipsarum dotib. soluere tenerentur: & in casu dictae substitutionis testator plurima legata & pijs causis, & alijs diuersis personis reliquit sub una, eadēq; forma semper octies repetita, & expressa hoc modo, Item in cū, & casib. praedictis, quando de dicto testatore non remaneret aliqui, seu aliquis filius, seu filij masculi legitimi, & naturales, uel quando remaneret, & decederent omnes sine filiis legi. & natur. & c. & latius, prout in testō continetur, cuius uerba diligēter inspiciēda sunt. Decessit primo iam testō conditio Bartholomeus testator, Ioannotio, & Lucretia filijs legit. & naturalibus superstitibus: qui Ioannotius filius, & haeres adiuit hereditatem, illiq; se immiscuit. Vita deinde functus est Raphael testatoris patruus, ut supra, substitutus, superstitē Rubeo eius filio, qui & tertio ex hac uita migravit, relicto post se Raphaelē iuniorē ipsius filio, qui hodie uiuit, & praetendit nūc bona dicti Bartholomei testatoris per fideic. & ex substitutione facta sibi deberi. Decessit & quarto loco Antonius filius quondam Amphrionis, relicto ex se alio Amphrione, qui ē adhuc uiuit, eodēq; iure sibi fideicōmissum deberi affirmat. Quinto loco obiit Ioannotius filius, & haeres dicti testatoris,